

III

(Aktai, priimti remiantis ES sutartimi)

AKTAI, PRIIMTI REMIANTIS ES SUTARTIES VI ANTRAŠTINE DALIMI

TARYBOS PAMATINIS SPRENDIMAS 2009/948/TVR

2009 m. lapkričio 30 d.

dėl jurisdikcijos įgyvendinimo kolizijų baudžiamuosiuose procesuose prevencijos ir sprendimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 31 straipsnio 1 dalies c bei d punktus ir 34 straipsnio 2 dalies b punktą,

atsižvelgdama į Čekijos Respublikos, Lenkijos Respublikos, Slovėnijos Respublikos, Slovakijos Respublikos ir Švedijos Karalystės iniciatyvą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę,

kadangi:

- (1) Europos Sąjunga užsibrėžė tikslą puoselėti ir plėtoti laisvės, saugumo ir teisingumo erdvę.
- (2) Hagos programoje ⁽¹⁾ dėl laisvės, saugumo ir teisingumo stiprinimo Europos Sąjungoje, kurią Europos Vadovų Taryba patvirtino 2004 m. lapkričio 4 ir 5 d., reikalaujama, kad valstybės narės apsvaistytų teisės aktų dėl jurisdikcijos kolizijų priėmimą, siekiant gerinti baudžiamojo proceso efektyvumą, tuo pačiu metu garantuojant tinkamą teisingumo vykdymą, kad būtų baigta kurti visapusiška priemonių, skirtų teismo sprendimų baudžiamosiose bylose tarpusavio pripažinimo principui įgyvendinti, programa.
- (3) Šiame pamatiniame sprendime numatytais priemonėmis turėtų būti siekiama užkirsti kelią atvejams, kai to paties asmens atžvilgiu dėl tų pačių bylos aplinkybių vyksta paralelūs baudžiamieji procesai skirtingose valstybėse narėse, dėl ko gali būti priimti galutiniai sprendimai dėl proceso baigties dviejose ar daugiau valstybių narių. Todėl šiuo pamatiniu sprendimu siekiama užkirsti kelią *ne bis in idem* principo pažeidimams, kaip nustatyta

Konvencijos dėl 1985 m. birželio 14 d. Šengeno susitarimo, sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybės dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo įgyvendinimo ⁽²⁾ 54 straipsnyje ir kaip išaiškino Europos Bendrijų Teisingumo Teismas.

- (4) Valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų tiesiogiai konsultuotis, siekdamos konsensuso dėl veiksmingo sprendimo, kurio tikslas – išvengti paralelių procesų neigiamų padarinių ir atitinkamų kompetentingų institucijų laiko ir išteklių eikvojimo. Toks veiksmingas sprendimas visų pirma galėtų apimti baudžiamojo proceso sukonzentravimą vienoje valstybėje narėje, pavyzdžiui, perduodant baudžiamąjį procesą. Jis taip pat galėtų apimti bet kokią kitą veiksmingą ir pagrįstą sprendimą dėl šių procesų, įskaitant laiko paskirstymą, (pavyzdžiui, kreipimąsi į Eurojustą, jei kompetentingos institucijos nesugeba pasiekti konsensuso). Šiuo atveju ypatingą dėmesį reikėtų skirti įrodymų rinkimo klausimui, kuriam įtaką gali daryti vykstantys paralelūs procesai.
- (5) Kai valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrįstą priežastį manyti, kad dėl tų pačių bylos aplinkybių to paties asmens atžvilgiu vyksta paralelūs baudžiamasis procesas kitoje valstybėje narėje ir dėl to galutiniai sprendimai dėl proceso baigties galėtų būti priimti dviejose ar daugiau valstybių narių, ji turėtų susisiekti su tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija. Klausimą, ar yra pagrįstų priežastų, turėtų nagrinėti tik susisiekianti institucija. Pagrįstos priežastys galėtų, *inter alia*, apimti tuos atvejus, kai įtariamasis ar kaltinamasis asmuo, pateikdamas patvirtinamąją informaciją, pareiškia, kad jo atžvilgiu dėl tų pačių bylos aplinkybių vyksta paralelūs baudžiamasis procesas kitoje valstybėje narėje, arba kai kitos valstybės narės kompetentingai institucijai pateikus atitinkamą prašymą dėl savitarpio teisinės pagalbos, paaiškėja, kad gali vykti keli paralelūs baudžiamieji procesai, arba kai policijos tarnyba pateikia su tuo susijusią informaciją.

⁽¹⁾ OL C 53, 2005 3 3, p. 1.

⁽²⁾ OL L 239, 2000 9 22, p. 19.

- (6) Kompetentingų institucijų informacijos pasikeitimo procesas turėtų būti grindžiamas privalomu keitimusi specifine būtiniausia informacija, kuri turėtų būti teikiama bet kuriuo atveju. Atitinkama informacija visų pirma turėtų padėti užtikrinti tinkamą atitinkamo asmens ir atitinkamų paralelių procesų pobūdžio ir stadijos nustatymą.
- (7) Kompetentingai institucijai, su kuria susisiekė kitos valstybės narės kompetentinga institucija, turėtų būti nustatytas bendras įpareigojimas atsakyti į tos institucijos pateiktą prašymą. Susisiekianti institucija skatinama nustatyti terminą, per kurį institucija, su kuria susisiekta, turėtų atsakyti į prašymą, jei įmanoma. Susisiekimo procedūros metu kompetentingos institucijos turėtų visapusiškai atsižvelgti į specifinę asmens, iš kurio atimta laisvė, padėtį.
- (8) Kompetentingų institucijų tiesioginių ryšių principas turėtų būti pagrindinis bendradarbiavimo pagal šį pamatinį sprendimą principas. Valstybės narės turėtų būti suteikta teisė vadovaujantis nacionalinės procedūrinės autonomijos principu savo nuožiūra nuspręsti, kurios institucijos būtų kompetentingos veikti pagal šį pamatinį sprendimą, numatant, kad tokios institucijos yra kompetentingos veikti ir priimti sprendimus pagal jo nuostatas.
- (9) Siekdamas konsensuso dėl bet kurio veiksmingo sprendimo, kurio tikslas – išvengti dviejose ar daugiau valstybių narių vykstančių paralelių procesų neigiamų padarinių, kompetentingos institucijos turėtų atsižvelgti į tai, kad kiekvienas atvejis yra specifinis ir kad turėtų būti atsižvelgta į visas bylos aplinkybes ir esmę. Siekdamas konsensuso, kompetentingos institucijos turėtų apsvaryti atitinkamus kriterijus, kurie gali apimti kriterijus, išdėstytus 2003 m. Eurojusto metinėje ataskaitoje paskelbtose gairėse, skirtose specialistų praktiniams poreikiams, ir atsižvelgti, pavyzdžiui, į vietą, kur įvykdyta didžioji nusikalstamos veikos dalis, vietą, kur patirta didžiausia žalos dalis, įtariamojo ar kaltinamojo buvimo vietą ir galimybes užtikrinti jo perdavimą arba ekstradiciją kitoms jurisdikciją turinčioms valstybėms narėms, įtariamojo ar kaltinamojo pilietybę ar gyvenamąją vietą, įtariamojo ar kaltinamojo svarbius interesus, nukentėjusiųjų ir liudininkų svarbius interesus, įrodymų priimtinumą ar bet kokią galimą uždelimą.
- (10) Kompetentingoms institucijoms nustatytas įpareigojimas pradėti tiesiogines konsultacijas, kad būtų pasiektas konsensusas pagal šį pamatinį sprendimą, neturėtų atnesti galimybes, kad tokios tiesioginės konsultacijos galėtų būti vedamos padedant Eurojustui.
- (11) Nė viena valstybė narė neturėtų būti įpareigojama atsakyti jurisdikcijos ar ją įgyvendinti, nebent ji to pageidautų. Kol bus pasiektas konsensusas dėl baudžiamojo proceso sukoncentravimo, valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų turėti galimybę tęsti baudžiamąjį procesą dėl bet kurios nusikalstamos veikos, kuri priklauso jų nacionalinei jurisdikcijai.
- (12) Kadangi šiuo pamatiniu sprendimu būtent ir siekiama užkirsti kelią nereikalingiems paraleliems baudžiamiesiems procesams, kurie galėtų pažeisti *ne bis in idem* principą, sprendimo taikymas neturėtų sukelti jurisdikcijos įgyvendinimo kolizijos, kurios kitais atvejais ir nebūtų. Bendroje laisvės, saugumo ir teisingumo erdvėje privalomo baudžiamojo persekiojimo principas, kuriuo grindžiama proceso teisė kai kuriose valstybėse narėse, turėtų būti suvokiamas ir taikomas taip, kad jis būtų laikomas įgyvendintu, kai bet kuri valstybė narė užtikrina baudžiamąjį persekiojimą dėl konkrečios nusikalstamos veikos.
- (13) Jei pasiekiamas konsensusas dėl baudžiamojo proceso sukoncentravimo vienoje valstybėje narėje, kitos valstybės narės kompetentingos institucijos turėtų veikti suderinamu su tuo konsensusu būdu.
- (14) Kadangi Eurojustas yra ypač tinkama institucija teikti pagalbą sprendžiant jurisdikcijos kolizijas, kreipimasis į Eurojustą turėtų būti įprastinis veiksmas, kai neįmanoma pasiekti konsensuso. Atkreiptinas dėmesys į tai, kad pagal 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimo 2002/187/TVR⁽¹⁾, įkuriančio Eurojustą siekiant stiprinti kovą su sunkiais nusikaltimais (Eurojusto sprendimas), su pakeitimais, padarytais naujaisiu 2008 m. gruodžio 16 d. Tarybos sprendimu 2009/426/TVR dėl Eurojusto stiprinimo⁽²⁾, 13 straipsnio 7 dalies a punktą Eurojustas turi būti informuojamas apie bet kurią bylą, kurioje iškilo arba gali kilti jurisdikcijos kolizija, ir kad į Eurojustą galima kreiptis bet kuriuo metu, jei bent viena tiesioginė konsultacijose dalyvaujanti kompetentinga institucija mano, jog tai yra reikalinga.
- (15) Šis pamatinis sprendimas nepažeidžia 1972 m. gegužės 15 d. Strasbūre pasirašytoje Europos konvencijoje dėl baudžiamojo proceso perdavimo nustatyto proceso ir kitų susitarimų dėl baudžiamojo proceso perdavimo tarp valstybių narių.
- (16) Šis pamatinis sprendimas neturėtų sukelti pernelyg didelės administracinės naštos, kai nagrinėjamos problemoms spręsti jau turima tinkamesnių priemonių. Todėl tais atvejais, kai valstybės narės turi lankstesnių priemonių ar susitarimų, jie turėtų būti viršesni už šio pamatinio sprendimo nuostatas.

(1) OL L 63, 2002 3 6, p. 1.

(2) OL L 138, 2009 6 4, p. 14.

- (17) Šis pamatinis sprendimas apsiriboja nuostatų dėl valstybių narių kompetentingų institucijų pasikeitimo informacija ir tiesioginių konsultacijų nustatymu, todėl juo nėra įtakojama bet kuri asmenų teisė ginčyti, kad baudžiamasis persekiojimas jų atžvilgiu turėtų būti vykdomas jų pačių ar kitoje jurisdikcijoje, jei tokia teisė nustatyta nacionalinėje teisėje.
- (18) 2008 m. lapkričio 27 d. Tarybos pamatinis sprendimas 2008/977/TVR dėl asmens duomenų, tvarkomų vykdant policijos ir teisminę bendradarbiavimą baudžiamosiose bylose, apsaugos ⁽¹⁾ turėtų būti taikomas asmens duomenų, kuriais keičiamasi pagal šį pamatinį sprendimą, tvarkymui.
- (19) Teikdamos pareiškimą dėl kalbų vartojimo tvarkos valstybės narės skatinamos nurodyti bent vieną paprastai Europos Sąjungoje vartojamą kalbą, kuri nėra atitinkamos valstybės narės oficiali kalba.
- (20) Šiame pamatiniame sprendime gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Europos Sąjungos sutarties 6 straipsnyje ir atspindėtų Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijoje,

PRIĖMĖ ŠĮ PAMATINĮ SPRENDIMĄ:

1 SKYRIUS

BENDRIEJI PRINCIPAI

1 straipsnis

Tikslas

1. Šio pamatinio sprendimo tikslas – skatinti glaudesnę dviejų ar daugiau valstybių narių kompetentingų institucijų, vykdančių baudžiamuosius procesus, bendradarbiavimą, siekiant veiksmingesnio ir tinkamesnio teisingumo vykdymo.
2. Tokiu glaudesniu bendradarbiavimu siekiama:
 - a) užkirsti kelią atvejams, kai to paties asmens atžvilgiu dėl tų pačių bylos aplinkybių vyksta paralelūs baudžiamieji procesai skirtingose valstybėse narėse, dėl ko gali būti priimti galutiniai sprendimai dėl proceso baigties dviejose ar daugiau valstybių narių, taip pažeidžiant *ne bis in idem* principą; ir
 - b) pasiekti konsensuą dėl veiksmingo sprendimo, kurio tikslas – išvengti paralelių procesų neigiamų padarinių.

2 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Siekiant 1 straipsnyje išdėstytų tikslų šiame pamatiniame sprendime nustatomos bendrosios nuostatos dėl:
 - a) procedūros, kurios laikydamosi valstybių narių kompetentingos institucijos susisiečia, kad būtų patvirtinta, jog vyksta paralelūs baudžiamieji procesai dėl tų pačių bylos aplinkybių to paties asmens atžvilgiu;
 - b) dviejų ar daugiau valstybių narių kompetentingų institucijų, kuriose vyksta paralelūs baudžiamieji procesai dėl tų pačių bylos aplinkybių to paties asmens atžvilgiu, keitimosi informacija tiesiogiai konsultuojantis, jeigu šios institucijos jau žino apie vykstančius paralelius baudžiamuosius procesus, siekiant konsensuso dėl be kurio veiksmingo sprendimo, kurio tikslas – išvengti tokių paralelių procesų neigiamų padarinių.
2. Šis pamatinis sprendimas netaikomas procesams, kuriems taikomos 2002 m. gruodžio 16 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1/2003 dėl konkurencijos taisyklių, nustatytų Sutarties 81 ir 82 straipsniuose, įgyvendinimo ⁽²⁾ 5 ir 13 straipsniuose nustatytos sąlygos.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame pamatiniame sprendime:

- a) „paralelūs procesai“ – dviejose ar daugiau valstybių narių vykstantys baudžiamieji procesai, įskaitant ir ikiteisminio tyrimo, ir teisminio bylos nagrinėjimo stadijas, dėl tų pačių bylos aplinkybių to paties asmens atžvilgiu;
- b) „kompetentinga institucija“ – teisminė institucija arba kita institucija, kuri pagal tos valstybės narės teisę yra kompetentinga atlikti veiksmus, numatytus šio pamatinio sprendimo 2 straipsnio 1 dalyje;
- c) „susisiekianti institucija“ – valstybės narės kompetentinga institucija, kuri susiečia su kitos valstybės narės kompetentinga institucija, kad ji patvirtintų, jog vyksta paralelus procesas;
- d) „institucija, su kuria susisiekti“ – kompetentinga institucija, kurios susisiekančioji institucija paprašo patvirtinti, jog vyksta paralelus baudžiamasis procesas.

⁽¹⁾ OL L 350, 2008 12 30, p. 60.

⁽²⁾ OL L 1, 2003 1 4, p. 1.

4 straipsnis

Kompetentingų institucijų nustatymas

1. Valstybės narės nustato kompetentingas institucijas taip, kad būtų skatinama laikytis tiesioginių ryšių tarp institucijų principo.

2. Pagal 1 dalį kiekviena valstybė narė informuoja Tarybos Generalinį sekretoriatą, kurios institucijos pagal nacionalinę teisę yra kompetentingos veikti pagal šį pamatinį sprendimą.

3. Nepaisant 1 ir 2 dalių, kiekviena valstybė narė, jei tai būtina dėl jos vidaus sistemos struktūros, gali paskirti vieną ar daugiau centrinių institucijų, atsakingų už prašymų pateikti informaciją pagal 5 straipsnį administracinį perdavimą ir gavimą ir (arba) pagalbą kompetentingoms institucijoms konsultacijų metu. Valstybės narės, pageidaujantios pasinaudoti galimybe paskirti centrinę instituciją ar institucijas, šią informaciją perduoda Tarybos Generaliniam sekretoriatui.

4. Tarybos Generalinis sekretoriatas pateikia pagal 2 ir 3 dalis gautą informaciją visoms valstybėms narėms ir Komisijai.

2 SKYRIUS

KEITIMASIS INFORMACIJA

5 straipsnis

Įpareigojimas susisiekti

1. Kai valstybės narės kompetentinga institucija turi pagrįstų priežasčių manyti, kad vyksta paralelus procesas kitoje valstybėje narėje, ji susisieks su tos kitos valstybės narės kompetentinga institucija, kad būtų patvirtinta, jog toks paralelus procesas vyksta, siekdama pradėti tiesiogines konsultacijas, numatytas 10 straipsnyje.

2. Jeigu susisiekti institucija nežino, su kuria kompetentinga institucija turi būti susisieks, ji atlieka visas būtinas užklausas, įskaitant per Europos teismo tinklo kontaktinius asmenis, kad gautų tos kompetentingos institucijos kontaktinius duomenis.

3. Susisiekimo procedūra netaikoma, kai kompetentingos institucijos, kuriose vyksta paralelūs procesai, jau bet kuriomis kitomis priemonėmis buvo informuotos apie tokius procesus.

6 straipsnis

Įpareigojimas atsakyti

1. Institucija, su kuria susisieks, į pagal 5 straipsnio 1 dalį pateiktą prašymą atsako laikydamasi bet kurio protingo

termino, kurį nurodo susisiekti institucija, arba, jeigu terminas nenurodytas, be nepagrįsto delsimo, ir praneša susisieksiančiai institucijai apie tai, ar jos valstybėje narėje vyksta paralelus procesas. Tais atvejais, kai susisiekti institucija pranešė institucijai, su kuria susisieks, kad įtariamasis ar kaltinamasis yra laikinai sulaikytas arba įkalintas, pastaroji institucija atsako į prašymą skubos tvarka.

2. Jeigu institucija, su kuria susisieks, negali pateikti atsakymo laikydamasi bet kurio termino, kurį nustatė susisiekti institucija, ji skubiai praneša susisieksiančiai institucijai to priežastis ir nurodo terminą, per kurį ji pateiks prašomą informaciją.

3. Jeigu institucija, su kuria susisieks susisiekti institucija, nėra kompetentinga institucija pagal 4 straipsnį, ji be nepagrįsto delsimo perduoda prašymą pateikti informaciją kompetentingai institucijai ir apie tai atitinkamai informuoja susisieksiančią instituciją.

7 straipsnis

Ryšių palaikymo priemonės

Susisiekti institucija ir institucija, su kuria susisieks, palaiko ryšius tokiomis priemonėmis, kuriomis galima pateikti rašytinį dokumentą.

8 straipsnis

Prašyme pateikiama būtiniausia informacija

1. Pateikdama prašymą pagal 5 straipsnį, susisiekti institucija pateikia šią informaciją:

- a) kompetentingos institucijos kontaktinius duomenis;
- b) bylos aplinkybių ir faktų, dėl kurių vyksta atitinkamas baudžiamasis procesas, aprašymą;
- c) visus svarbius duomenis apie įtariamojo ar kaltinamojo ar, jeigu reikia, nukentėjusiųjų tapatybę;
- d) kokia baudžiamąjį proceso stadija pasiekta; ir
- e) jeigu reikia, informaciją apie įtariamojo arba kaltinamojo laikiną sulaikymą ar įkalinimą.

2. Susisiekti institucija gali pateikti atitinkamą papildomą informaciją, susijusią su baudžiamuoju procesu, kuris vyksta jos valstybėje narėje, pavyzdžiui, apie sunkumus, su kuriais buvo susidurta toje valstybėje.

9 straipsnis

Atsakyme pateikiama būtiniausia informacija

1. Institucijos, su kuria susisiektą pagal 6 straipsnį, atsakyme pateikiama bent jau ši informacija:

- a) ar vyksta arba vyko baudžiamasis procesas dėl kai kurių ar visų tų pačių bylos aplinkybių, dėl kurių vyksta baudžiamasis procesas, nurodytas prašyme pateikti informaciją, kuri pateiktė susisiekianti institucija, ir ar tų pačių asmenų atžvilgiu;

teigiamo atsakymo atveju pagal a punktą:

- b) kompetentingos institucijos kontaktiniai duomenys; ir
- c) kokia šio proceso stadija pasiekta arba, jeigu buvo priimtas galutinis sprendimas, priimto to galutinio sprendimo pobūdis.

2. Institucija, su kuria susisiektą, gali pateikti atitinkamą papildomą informaciją, susijusią su baudžiamuoju procesu, kuris vyksta ar vyko jos valstybėje narėje, visų pirma susijusią su bylos aplinkybėmis, dėl kurių vyksta baudžiamasis procesas toje valstybėje.

3 SKYRIUS

TIESIOGINĖS KONSULTACIJOS

10 straipsnis

Įpareigojimas pradėti tiesiogines konsultacijas

1. Nustačius, kad vyksta paralelūs baudžiamieji procesai atitinkamų valstybių narių kompetentingos institucijos pradeda tiesiogines konsultacijas, kad būtų pasiektas konsensusas dėl veiksmingo sprendimo, kurio tikslas – išvengti paralelių procesų neigiamų padarinių ir, kur tinkama, leistų baudžiamuosius procesus sukcentruoti vienoje valstybėje narėje.

2. Vykstant tiesioginėms konsultacijoms, atitinkamos kompetentingos institucijos viena kitą informuoja apie visas svarbias procesines priemones, kurių jos ėmėsi procesų metu.

3. Tiesioginių konsultacijų metu jose dalyvaujančios kompetentingos institucijos atsako į kitų šiose konsultacijose dalyvaujančių kompetentingų institucijų prašymus pateikti informaciją, jeigu tai pagrįstai įmanoma. Tačiau jeigu kompetentingos institucijos kita kompetentinga institucija prašo pateikti specifinę

informaciją, kuri galėtų pakenkti esminiams nacionalinio saugumo interesams arba sukeltų pavojų asmenų saugumui, tokią informaciją pateikti nėra būtina.

11 straipsnis

Procedūra, skirta konsensusui pasiekti

Valstybių narių kompetentingoms institucijoms pradėjus tiesiogines konsultacijas dėl bylos, kad pasiektų konsensusą pagal 10 straipsnį, jos atsižvelgia į bylos aplinkybes ir esmę bei į visus, jų nuomone, svarbius veiksnius.

12 straipsnis

Bendradarbiavimas su Eurojstu

1. Šis pamatinis sprendimas papildo Eurojsto sprendimą ir jo nepažeidžia.

2. Nepavykus pasiekti konsensuso pagal 10 straipsnį, atitinkamos valstybės narės kompetentinga institucija, kur tinkama, kreipiasi į Eurojstą, jei Eurojstas yra kompetentingas veikti pagal Eurojsto sprendimo 4 straipsnio 1 dalį.

13 straipsnis

Informacijos apie proceso rezultatus pateikimas

Jei pagal 10 straipsnį vykdomų tiesioginių konsultacijų metu pasiekiamas konsensusas dėl baudžiamąjo proceso sukcentravimo vienoje valstybėje narėje, tos valstybės narės kompetentinga institucija praneša kitos (-ų) valstybės (-ių) narės (-ių) atitinkamai (-oms) kompetentingai (-oms) institucijai (-oms) apie proceso rezultatus.

4 SKYRIUS

BENDROSIOS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

14 straipsnis

Kalbos

1. Kiekviena valstybė narė Tarybos Generaliniam sekretariatui įteikiamame pareiškime nurodo tas Sąjungos institucijų oficialias kalbas, kurias galima vartoti susisiekiant su jos kompetentingomis institucijomis pagal 2 skyrių.

2. Kompetentingos institucijos gali susitarti vartoti bet kurią kalbą tiesioginių konsultacijų pagal 10 straipsnį metu.

15 straipsnis

Ryšys su kitais teisiniais dokumentais ir kitomis priemonėmis

1. Jeigu pagal kitus teisinius dokumentus arba priemones galima išplėsti šio pamatinio sprendimo tikslus ar padėti supaprastinti procedūrą ar sudaryti palankesnes sąlygas procedūrai, pagal kurią nacionalinės institucijos keičiasi informacija apie jose vykstančius baudžiamuosius procesus, pradeda tiesiogines konsultacijas ir stengiasi pasiekti konsensą dėl veiksmingo sprendimo, kurio tikslas – išvengti paralelių procesų neigiamų padarinių, valstybės narės gali:

- a) toliau taikyti šio pamatinio sprendimo įsigaliojimo metu galiojančius dvišalius ar daugiašalius susitarimus arba priemones;
- b) sudaryti dvišalius ar daugiašalius susitarimus arba patvirtinti priemones po šio pamatinio sprendimo įsigaliojimo.

2. 1 dalyje minėti susitarimai ir priemonės nedaro poveikio santykiams su valstybėmis narėmis, kurios nėra jų šalys.

16 straipsnis

Igyvendinimas

Valstybės narės imasi priemonių, būtinų šio pamatinio sprendimo nuostatomis įgyvendinti, iki 2012 m. birželio 15 d.

Iki 2012 m. birželio 15 d. valstybės narės Tarybos Generaliniam sekretariatui ir Komisijai perduoda nuostatų, kuriomis pagal šį pamatinį sprendimą nustatyti įpareigojimai perkeliami į nacionalinę teisę, tekstą.

17 straipsnis

Ataskaita

Iki 2012 m. gruodžio 15 d. Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai ataskaitą, kurioje įvertinama, koku mastu valstybės narės laikosi šio pamatinio sprendimo, prirėikus kartu pateikdama pasiūlymus dėl teisės aktų.

18 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis pamatinis sprendimas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Priimta Briuselyje 2009 m. lapkričio 30 d.

Tarybos vardu

Pirmininkė

B. ASK